

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 227/2018 -10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou LEGAL IURIS – advokátska kancelária s. r. o., Tehelná 11, Rožňava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr 3/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr 3/2017 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje ako účastník namietaného konania, a to na strane žalobcu, ktorý sa žalobou doručenou okresnému súdu 31. mája 2017 domáha určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

3. Popisujúc chronologický prehľad procesných úkonov namietaného konania, sťažovateľ argumentuje, že v ňom postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. V rámci svojej argumentácie sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že 31. mája 2017 podal žalobu na okresnom súde, ktorý listom z 3. júla 2017 mal vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava III, avšak telefonickým šetrením 23. januára 2018 mu bolo oznámené, že spis sa stále nachádza na okresnom súde.

5. Sťažovateľ dodáva, že ochranu svojho základného práva uplatnil prostredníctvom sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu, ktorá bola zo strany okresného súdu posúdená ako dôvodná.

6. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní a priznal mu tiež primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 200 €.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 154/06, I. ÚS 76/03).

11. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je teda požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo

(napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05, III. ÚS 355/2012). Ústavný súd preto v rámci svojej rozhodovacej činnosti (napr. IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 41/07, II. ÚS 46/07, I. ÚS 96/07, II. ÚS 214/08) prezentuje už ustálený záver, že základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje ochrana len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného základného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo.

12. Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní okresný súd nepostupoval v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietáhov, čo napokon uznala aj samotná predsedníčka okresného súdu. Z obsahu upovedomenia o spôsobe vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní je však zrejmé, že po podaní tejto sťažnosti adresovanej kompetentnému funkcionárovi okresného súdu boli vo veci sťažovateľa prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prietáhov. V jeho veci bolo k 16. februáru 2018 realizované postúpenie spisu Okresnému súdu Bratislava III.

13. Na základe už uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ adresoval okresnému súdu, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže bezodkladne po uplatnení tejto sťažnosti a ešte pred podaním sťažnosti na ústavnom súde okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

14. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

15. V danej veci je rozhodujúcou skutočnosťou, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už okresný súd v sťažovateľovej veci nekonal v dôsledku jej postúpenia na konanie Okresnému súdu Bratislava III. Sťažovateľ postup tohto súdu nenamieta. Už z tohto dôvodu by bolo možné odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú. Bez ohľadu na to však musí ústavný súd konštatovať, že od začatia konania na okresnom súde do doručenia sťažnosti ústavnému súdu neuplynula ani doba jedného roku.

16. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

17. Ústavný súd na základe všetkých uvedených skutočností sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Pre úplnosť dodáva, že v prípade, ak by v predmetnom konaní dochádzalo v budúcnosti k zbytočným priet'ahom, toto rozhodnutie nebude tvoriť prekážku res iudicata.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2018